

DEBATŲ POPIETĖ “SAVIVALDYBIŲ RINKIMAI 2000”

Daugelį politologų, neabejoju, yra aplankiusi mintis apie jų kaip socialinių mokslų atstovų paskirtį, reikalingumą ir funkcijas visuomenėje. Nors kartais juokais sakoma, kad politologas – tai mokslininkas, kuris gali paaiškinti, kodėl tam tikri politiniai procesai galėjo įvykti *post factum*, tačiau socialinės realybės dinamiškumas bei kompleksiskumas ir politinių veiksnių bei procesų daugialypiškumas skirtingai nuo tikslųjų ar gamtos mokslų dažniausiai sąlygoja keletą alternatyvių, bet logiškai ir teoriškai nuoseklių to paties reiškinio suvokimų, aiškinimų bei predikcijų. Nepaisant tikslųjų ir gamtos mokslų atstovų ironiškų užuominų apie socialinių mokslų amorfiškumą priežastingumo nustatyme bei prognozėse politikos mokslas kaip sudėtinė socialinių mokslų dalis užima bene tvirčiausią padėtį valstybės (-ių) ir socialinio organizavimo, reguliavimo bei sąveikų analizės ir visuomenės politologinio švietimo srityse.

Politologų siekis pateikti savo akademinį ir visuomeninį įdirbį ir jo perspektyvas ne tik plačiai visuomenei bet ir jos politiniam elitui, neturėtų kelti nusistebėjimo. Žinoma, politologai nepretenduoja tapti išskirtiniais politikų patarėjais, tačiau kuo daugiau politikai atsižvelgs į socialinių mokslų atliekamus valstybės ir visuomenės tyrimus, tuo labiau tikėtina, kad politinių sprendimų priėmimas bus bent jau lydimas išsamesnės informacijos aprėpties ir gilesnio atskirų politinių ir visuomeninių reiškinių suvokimo. Politologų ir politikų sąveika nėra ir gal net neturėtų būti griežtai struktūruota ir determinuota, tačiau mokslinės konferencijos, seminarai, debatai, etc., palengvina idėjų apsikeitimą ir abipusiškai pagilina žinias apie politinius veiksmus ir procesus.

Kaip viena iš politologų ir politikų bendravimo priemonių yra tradiciniai politikų apsilankymai ir diskusijos Vilniaus universiteto Tarpautinių santykių ir politikos mokslų institute (TSPMI). Kovo 15 d. Jaunųjų politologų klubas ir TSPMI, savivaldos rinkimų išvakarėse, surengė debatų popietę “Savivaldybių rinkimai 2000”, į kurią buvo pakviesti įtakingiausių Lietuvos politinių partijų atstovai, žurnalistai, Lietuvos politologų asociacijos nariai, TSPMI dėstytojai bei studentai. Renginio tikslas – paskatinti akademinį jaunimą aktyviau dalyvauti savival-

dybių tarybų rinkimuose, susipažinti su partijų pozicijomis, padėti apsispręsti neapsiprendusiems.

Susitikime dalyvavo šešių politinių organizacijų atstovai: Algis Čaplikas (Centro sąjunga), Gediminas Dalinkevičius (Naujoji sąjunga/ socialliberalai), Algirdas Kunčinas (LDDP), Vladimiras Laučius (Tėvynės sąjunga), Audrius Rudys (socialdemokratai) ir Eugenijus Maldeikis (Liberalų sąjunga). Krikščionių demokratų partijos atstovai į renginį neatėjo. Svečiai trumpai pristatė svarbiausias programines nuostatas vietos rinkimuose, o po to pusantros valandos atsakinėjo į gausiai susirinkusiųjų klausimus ir diskutavo su auditorija bei tarpusavyje. Susirinkusiuosius domino partijų koalicinio potencialo, jų būsimos paramos rinkimuose, porinkiminės savivaldos organizavimo ir net iki šiol vis dar neišspręsta TSPMI rūmų problema. Debatų pabaigoje susirinkusieji balsavo, vertindami politinių organizacijų atstovų pasirodymą. Didelių netikėtumų nebuvo: išraiškingiausiai pasirodęs Centro sąjungos narys Algis Čaplikas surinko daugiausiai – 1077 balus. Po jo sekė A. Rudys (880), E. Maldeikis (857), A. Kunčinas (720), G. Dalinkevičius (667) ir V. Laučius – 369 balai.

MINDAUGAS JURKYNAS

VYTAUTAS LANDSBERGIS APIE SAVIVALDOS RINKIMŲ REZULTATUS

Kovo 31 d. Institute apsilankė Seimo pirmininkas Vytautas Landsbergis. Svečias skaitė paskaitą "Lietuva po rinkimų į savivaldybių tarybas", atsakė į klausimus. Gausiai susirinkusiems studentams, Instituto dėstytojams, svečiams ir žurnalistams profesorius pateikė savo politinių partijų situacijos po savivaldybių rinkimų vertinimus.

Jo nuomone, per savivaldybių rinkimus atsiskleidė du svarbūs dalykai, kurie brendo per pastaruosius dvejus metus. Tai – politinis spektras ir bazinis partijų pasidalijimas, kuris iš esmės išliko. Profesoriaus tvirtinimu, kairės-dešinės spektras ne sugriautas, bet reiškiasi kitais pavidalais. Kai kurios naujosios politinės partijos yra "jokios", todėl ir patrauklios. Tikrąjį tų jėgų veidą gali atskleisti tik veiksmas. Naujųjų